

intet er jo lettere end at afskaffe bijob. Det kan vi gøre ved lov. Vi kan afskaffe alle formandskaber i råd og nævn, hvis det er det, vi vil. Men også hr. Søren Søndergaard har jo været med til at bestemme, at dommere skal være med alle steder, og derfor synes jeg altså, det er udtryk for en vis form for dobbeltmoral, at man ikke tager med ind i diskussionen, at vi selv er skyld i masser af disse bijob og oven i købet har fået reprimander fra Højesterets præsident om alle de undersøgelseskommissioner, og hvad det ellers hedder, vi vil have.

Så må jeg sige, at det med, at retterne bliver mere effektive, hvis vi afskaffer bijobene, er jeg meget tvivlende over for. Der er jo mange ting, der skal gå op i en højere enhed, for at man kan afholde retsmøder, og erfaringen viser også, at jo mere man har ved siden af, jo mere kan man nå, og jo mere man har ved siden af, jo mere ved man. Hvis man forestillede sig, at bijobene blev afskaffet, tror jeg, det ville blive en noget ensidig og kedsommelig forsamling i de højere retter. Men naturligvis er det ønskeligt, at tingene bliver fordelt på flere hænder, og jeg har også forstået, at det er det, man er i gang med.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Fru Birthe Rønn Hornbech sagde, at det var godt, at tingene kunne blive fordelt på flere hænder. Det tager jeg som udtryk for en lille indrømmelse over for forslagsstillerne, i hvert fald at vi skal i den retning, som forslagsstillerne gerne vil. Men der mangler stadig noget.

Jeg savner et klart svar på det spørgsmål, jeg stillede, nemlig om man vil følge anbefalingen fra rigsrevisor om, at det fremover skal være Domstolsstyrelsen, som er den myndighed, der afgør bijobberiet. Jeg taler ikke for at afskaffe dem fuldstændig, for som også rigsrevisor er inde på, kan der være fornuftige årsager til, at man i visse tilfælde har den slags bijob. Men jeg vil da gerne spørge fru Birthe Rønn Hornbech, om det ikke vil være naturligt, at man ud fra det, som rigsrevisor er kommet til Folketinget med – det står meget, meget klart, og Venstre er normalt meget lydhør over for, hvad Rigsrevisionen mener – kan gå med til, at det er det brede forum, nemlig Domstolsstyrelsen, der skal afgøre tingene, i stedet for at det er det smalle forum, nemlig Højesteret selv, der afgør dem.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Intet er lettere end at afskaffe bijobene, sagde fru Birthe Rønn Hornbech., men jeg talte faktisk ikke om at afskaffe bijobene. Jeg spurgte fru Birthe Rønn Hornbech, om hun slet ikke synes, at den redegørelse, der ligger foran os, skulle give anledning til lidt fornuftig eftertanke.

Et af problemerne er jo det, som Højesterets præsident selv har påpeget i sin reaktion over for Rigsrevisionen, nemlig at Højesterets dommere er opmærksomme på, at den kritik, der har været i forbindelse med offentliggørelsen af indberetningerne, vil kunne have skadelige virkninger for Højesterets omdømme. Jeg har grundlæggende tillid til højesteretsdommerne. Jeg tror, de gør deres job godt og ordentligt og rigtigt, men det er jo ikke nok, at den side af sagen er i orden. Deres omdømme i befolkningen, folks tillid til retssikkerheden skal også være i orden, og det var lidt ud fra den synsvinkel, at jeg spurgte fru Birthe Rønn Hornbech, om hun ikke synes, der også kunne være grund til lige at tænke sig om.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes altså stadig, det er mærkeligt, at man har én holdning, når det gælder dommerne ved EF-Domstolen, og at man har en anden holdning, når det gælder de højeste dommere i Danmark. Man har to vidt forskellige principper. Jeg siger ikke, hvilken af dem der er den rigtige, men kan man ikke lægge sig fast på en eller anden principiel indfaldsvinkel?

Vores principielle indfaldsvinkel er, at vi synes, det er i orden, at man har nogle bijob. Vi synes, det er i orden, hvis det er nogle få, hvis de er begrænsede og er uddelt til de dommere, som er til rådighed. Så synes jeg, det er i orden. Men Venstre har ingen politik overhovedet. Man har én holdning det ene sted og en anden det andet sted og ved ikke rigtig, hvad man vil, bortset fra at vi skulle have lavet et andet forslag.

I øvrigt har fru Birthe Rønn Hornbech ikke læst forslaget, for det fremgår jo klart af det, at der skal sættes en grænse, og hvor den grænse skal gå kan diskuteres. I og med at der sættes en grænse for, hvor meget den enkelte højesteretsdommer kan få i biindtægt, betyder det, at de opgaver, der skal løses, bliver spredt til flere, og det kan kun være en fordel.